

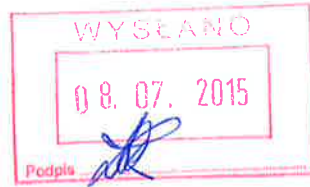
Kozienice, 7 lipca 2015 r.

Burmistrz Gminy Kozienice
Gmina Kozienice
ul. Parkowa 5
26-900 Kozienice

SE.1710.1.2015

POLECONY za zwrotnym
potwierdzeniem odbioru

POLECONY

**Kolegium Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Warszawie**

za pośrednictwem

**Prezesa Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Warszawie**
ul. Koszykowa 6a
00-564 Warszawa

Dotyczy: WK.0920.19.2015

ZASTRZEŻENIA DO WYSTĄPIENIA POKONTROLNEGO

Na podstawie art. 9 ust. 3 zdanie drugie oraz ust. 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. (j.t. Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 ze zm., dalej: „ustawa o r.i.o.”) o regionalnych izbach obrachunkowych Burmistrz, Gminy Kozienice (dalej: „Burmistrz”) zgłasza zastrzeżenia do wystąpienia pokontrolnego Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie (dalej: „RIO”) z dnia 22 czerwca 2015 r. (nr WK.0920.19.2015), doręczonego w dniu 25 czerwca 2015 r., pozostającego w związku z protokołem z kontroli kompleksowej gospodarki finansowej z dnia 7 maja 2015 r. (dalej: „Protokół”).

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy o r.i.o. Burmistrz wskazuje jako podstawę zastrzeżeń następujące zarzuty:

W zakresie wskazanym w pkt 6 wystąpień pokontrolnych naruszenie:

- **art. 67a § 1, art. 67b § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.; dalej: „Ordynacja podatkowa”) oraz art. 37 ust. 1, 2 i 7 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (j.t. Dz. U. z 2007 r. nr 59 poz. 404 ze zm.) w zw. z art. 187 § 3 Ordynacji podatkowej poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, tj. przyjęcie, iż udzielanie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w formie pomocy de minimis nastąpiło bez uzyskania wszystkich wymaganych dokumentów oraz bez powołania się przez przedsiębiorców składających wnioski o ulgę na ważny interes podatnika lub interes publiczny podczas gdy okoliczności uzasadniające wniosek o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych wskazane przez przedsiębiorców ubiegających się o jej udzielenie wskazywały jednoznacznie na istnienie ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego w udzieleniu ulgi; Burmistrz znajdował się w posiadaniu dokumentów,**

które ilustrowały sytuację finansową wnioskodawców, które zostały przedłożone przez Burmistrza w toku kontroli RIO oraz wiedzę odnośnie pozostałych informacji objętych dokumentami, do których złożenia zobowiązani byli podatnicy, co stanowiło fakty powszechnie znane lub fakty znane Burmistrzowi z urzędu i nie wymagały dowodu.

W Protokole RIO wskazała, iż w ramach postępowania w sprawie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych podatnikom: Obory Sp. z o.o., SAGA Sp. z o.o., Zakłady Mięsne Pierzchała, Jan L., Zuzanna K., Edward P., Burmistrz nie uzyskał następujących dokumentów:

- sprawozdań finansowych za okres 3 ostatnich lat obrotowych,
- zaświadczeń o otrzymanej pomocy de minimis albo oświadczeń o jej nieotrzymaniu,
- oświadczeń o wielkości i przeznaczeniu pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis.

Dodatkowo w Protokole RIO wskazała, iż we wnioskach o udzielenie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych podatnicy nie powoływali się na ważny interes podatnika lub interes publiczny.

W przypadku spółek Obory Sp. z o.o., SAGA Sp. z o.o. oraz Zakłady Mięsne Pierzchała RIO wskazała na brak złożenia przez podatników sprawozdań finansowych za okres 3 lat obrotowych.

Burmistrz pragnie podkreślić, iż w dniu 29 kwietnia 2015 r. inspektor Janina Grudzień przedłożyła do kontroli dokumenty, w zakresie ulg w zobowiązaniach podatkowych udzielonych podatnikom Zakłady Mięsne Pierzchała oraz SAGA Sp. z o.o. tj. bilanse, rachunki zysków i strat za lata objęte wnioskami i lata poprzedzające udzielenie pomocy de minimis. RIO odniosła się do tych dokumentów na s. 46 Protokołu, lecz nie uwzględniła faktu ich przedłożenia w swoich ustaleniach. W konsekwencji RIO uznała, że Burmistrz w ramach postępowania o udzielenie pomocy publicznej nie uzyskał wskazanych powyżej dokumentów (s. 43-46 Protokołu). Burmistrz wskazuje, iż w przypadku każdego z ww. podatników Burmistrz dysponował dokumentacją potwierdzającą sytuację finansową podatników. I tak w przypadku podatnika Obory Sp. z o.o. były to rachunki zysków i strat, w przypadku spółki SAGA Sp. z o.o. były to rachunki zysków i strat i informacje o osiągniętych dochodach, w przypadku Zakładów Mięsnych Pierzchała były to sprawozdania o przychodach, kosztach i wyniku finansowym oraz nakładach na środki trwałe. Wskazania wymaga, że zgodnie z art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości sprawozdanie finansowe składa się z: bilansu, rachunku zysków i strat oraz informacji dodatkowej, obejmującej wprowadzenie do sprawozdania finansowego oraz dodatkowe informacje i objaśnienia. Tym samym dokumenty przekazane Burmistrzowi przez wskazanych powyżej podatników stanowią elementy sprawozdania finansowego sporządzanego zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości lub zawierają informacje analogiczne ze sprawozdaniem finansowym pozwalające na rzetelną ocenę sytuacji finansowej. Dodatkowo należy podkreślić, że sytuację finansową jednostki organizacyjnej ilustruje bilans i rachunek zysków i strat, które stanowi istotne źródło informacji w powyższym zakresie. Z powyższego jednoznacznie i wyraźnie wynika, że Burmistrz znajdował się w posiadaniu dokumentów składających się na sprawozdanie finansowe, które zawierały informacje pozwalające ustalić sytuację finansową podatników ubiegających się o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych.

W zakresie nieuzyskania zaświadczeń o otrzymanej pomocy de minimis, Burmistrz pragnie wskazać, iż w przypadku podatników, którym przyznano ulgę w spłacie zobowiązań podatkowych, takich jak

SAGA Sp. z o.o. oraz Zakłady Mięsne Pierzchała Burmistrz dysponował oświadczeniami wskazanych powyżej podatników, iż nie korzystali z pomocy de minimis innej niż udzielona przez Burmistrza.

Burmistrz pragnie wskazać, iż udzielenie przez Burmistrza wskazanym powyżej podatnikom pomocy de minimis przez Gminę Kozienice stanowiło fakt znany organowi podatkowemu tj. Burmistrzowi z urzędu. Zgodnie z art. 187 § 3 Ordynacji podatkowej, fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi z urzędu nie wymagają dowodu. Mając na uwadze powyższe, Burmistrz pragnie wskazać iż w zakresie, w jakim nie uzyskał zaświadczeń o otrzymanej pomocy de minimis od ww. podatników, jego postępowanie pozostawało w zgodzie z obowiązującymi przepisami.

W związku z powyższym, stwierdzenie, iż decyzje zostały wydane mimo niezłożenia przez wnioskodawców wymaganych dokumentów stanowi naruszenie przepisów art. 67a § 1 i art. 67b § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej oraz art. 37 ust. 1, 2 i 7 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej w zw. z art. 187 § 3 Ordynacji podatkowej poprzez ich niewłaściwe zastosowanie.

Z kolei, w zakresie, w jakim RIO ustaliła, iż podatnicy w składanych wnioskach o ulgę nie powoływali się na ważny interes podatnika lub interes publiczny, Burmistrz pragnie wskazać, iż:

- w przypadku podatnika Obory Sp. z o.o. - z treści wniosku o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych wynikało, iż podatnik poniósł znaczne wydatki w związku z inwestycją w ekran redukujący poziom hałasu, który był uciążliwy dla mieszkańców gminy; inwestycja ta została dokonana w celu poprawy jakości życia mieszkańców gminy oraz wyeliminowania czynników szkodliwych w postaci hałasu; z okoliczności wskazanych we wniosku jasno zatem wynikało, iż poniesienie wskazanych powyżej wydatków przez Obory Sp. z o.o. nastąpiło w interesie publicznym, co uzasadnia udzielenie ulgi;

- w przypadku podatnika SAGA Sp. z o.o. we wniosku o udzielenie ulgi podatnik wskazał, iż nie prowadził działalności gospodarczej i nie osiągał obrotów pozwalających na uregulowanie podatku od nieruchomości ze względu na nagłe wypowiedzenie umowy dzierżawy obiektów przemysłowych przez dzierżawcę; z okoliczności wskazanych we wniosku jasno zatem wynikało, że niezależnie od podatnika nagłe wypowiedzenie umowy dzierżawy uniemożliwiło prowadzenie przez SAGA Sp. z o.o. działalności, a tym samym wnioskodawca powołał się na istnienie ważnego interesu podatnika;

- w przypadku Zakładów Mięsnych Pierzchała podatnik wskazywał we wnioskach o ulgę w spłacie zobowiązań podatkowych, iż udzielenie przedmiotowej ulgi jest niezbędne dla kontynuowania zatrudnienia. Faktem powszechnie znanym było, iż podatnik stanowił jednego z największych pracodawców na obszarze Gminy, tym samym w interesie Gminy i jej mieszkańców było kontynuowanie działalności przez Zakłady Mięsne Pierzchała; utrzymanie poziomu zatrudnienia przez ww. podatnika leżało zatem w interesie publicznym oraz ważnym interesie podatnika;

Powyższe okoliczności były wskazywane RIO przez Burmistrza w toku kontroli w pismach z dnia 28 kwietnia 2015 r. oraz 29 kwietnia 2015 r.

- w przypadku podatników Jana L. Zuzanny K., Edwarda P., podatnicy wskazywali jako podstawę dla udzielenia pomocy de minimis uchwałę nr XXVI/286/2012 Rady Miejskiej z 6 grudnia 2012 r., która upoważniała Burmistrza Gminy do udzielenia wszelkiej możliwej pomocy byłym dzierżawcom gruntów położonych w Kozienicach przy ul. Warszawskiej, składających się z części działki nr 2511 (Protokół s. 46) a także treść zawartych porozumień na podstawie ww. uchwały; faktem notoryjnym tj. powszechnie znanym a także faktem znanym Burmistrzowi z urzędu w myśl art. 187 § 3 Ordynacji

podatkowej była sprawa ww. podatników, którzy utracili możliwość korzystania z dotychczasowych miejsc targowych, w których prowadzili działalność gospodarczą, Burmistrz posiadał wiedzę na temat istnienia ważnego interesu podatników, jakim była konieczność zmiany miejsca prowadzenia działalności gospodarczej a także interesu publicznego, jakim było umożliwienie mieszkańcom Gminy korzystania z targowiska w nowym miejscu oraz utrzymanie zatrudnienia w Gminie.

Mając na uwadze, stwierdzenie, iż Burmistrz wydał przedmiotowe decyzje, mimo braku powoływania się na ważny interes podatników lub interes publiczny, stanowi naruszenie przepisu art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej, ponieważ w sposób nieuzasadniony RIO przyjęła, iż decyzje o przyznaniu ulg w spłacie zobowiązań podatkowych zostały wydane z naruszeniem tego przepisu, mimo iż ich wydanie było uzasadnione ważnym interesem podatników lub interesem publicznym, o których istnieniu Burmistrz posiadał wiedzę, co nie wymagało dowodu zgodnie z treścią art. 187 § 3 Ordynacji podatkowej. Zgodnie z art. 187 § 3 Ordynacji podatkowej nie każdy fakt w postępowaniu podatkowym wymaga udowodnienia.

Tym samym Burmistrz nie uchybił przepisom w zakresie procedury udzielania ulg w spłatach zobowiązań podatkowych, stanowiących pomoc de minimis w zakresie wskazanym w pkt 6 wystąpień pokontrolnych.

Burmistrz pragnie końcowo podkreślić, iż zasadność udzielenia podatnikom Obory Sp. z o.o., SAGA Sp. z o.o., Zakłady Mięsne Pierzchała, Jan L., Zuzanna K., Edward P. ulg w spłacie zobowiązań podatkowych nie została przez RIO zakwestionowana, w szczególności nie zostało wskazane, iż doszło do sytuacji, w której podatnicy otrzymali z naruszeniem przepisów prawa, pomoc de minimis, do której otrzymania nie byli uprawnieni.

W zakresie wskazanym w pkt 7 wystąpień pokontrolnych:

- **naruszenie art. 169 § 1 i § 4 w zw. z art. 121 § 1, 122 oraz 125 § 1 oraz w zw. z art. 168 § 1 Ordynacji podatkowej poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, to jest uznanie, iż decyzje o przyznaniu ulg w spłacie zobowiązań podatkowych były wydawane mimo naruszenia przez wnioskodawców 7-dniowego terminu do uzupełnienia braków formalnych wniosku, mimo iż postępowania w sprawie przyznania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych było prowadzone przez Burmistrza w sposób zgodny z zasadą prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie podatnika do organów podatkowych, zasadą wnikliwego i wszechstronnego rozpatrzenia sprawy, zasadą ograniczonego formalizmu, a w szczególności zasadą szybkiego działania jak również poprzez pominięcie pism podatników uzupełniających wezwanie do uzupełnienia braków formalnych.**

Jak wynika z treści Protokołu naruszenia przez wnioskodawców 7-dniowego terminu na uzupełnienie braków wniosku dotyczyła postępowań o przyznanie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w sprawie podatników: Obory Sp. z o.o., Jan L., Edward P.

Burmistrz pragnie wskazać, iż w przypadku powyższych podatników, zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi RIO przez Burmistrza w toku kontroli, naruszenia terminów na złożenie dokumentów nie miały istotnego charakteru, wynosiły w przypadku podatników Obory Sp. z o.o. oraz Edward P. jeden dzień i były uzgodnione z pracownikami Gminy telefonicznie.

Burmistrz pragnie wskazać, iż wydając decyzje o udzielenie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w przedmiotowych sprawach kierował się zasadą prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych, mając na uwadze fakt, iż wnioski o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych mają wyjątkowy i nietypowy charakter, a zebranie danych, które są potrzebne do złożenia przedmiotowego wniosku często wymaga czasu. Jednocześnie Burmistrz wskazuje, że odrzucenie wniosku z powodu niezachowania siedmiodniowego terminu na uzupełnienie braków spowodowałoby konieczność powtórnego rozpatrzenia sprawy oraz wniosku podatnika. Tym samym Burmistrz kierując się dyrektywą art. 125 § 1 Ordynacji podatkowej tj. obowiązkiem wnikliwego i szybkiego działania podjął działania w kierunku jak najszybszego i najefektywniejszego załatwienia spraw podatników.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 21 listopada 2012 r. (sygn. I SA/Kr 825/12): *„Instytucja wezwania do usunięcia braków w trybie art. 169 § 1 ustawy z dnia 8 kwietnia 2015 r. ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015 r. poz. 613) ma służyć usunięciu braków formalnych podania wynikających ze ściśle określonych przepisów, jednak nie może być stosowana, gdy co prawda brak formalny występuje, ale nie niweczy on możliwości rozpoznania sprawy. Skutek w postaci pozostawienia podania bez rozpoznania nie dotyczy wniosku spełniającego wymogi, które pozwalają na jego merytoryczną ocenę. W zakresie składania podań ordynacja podatkowa przyjmuje zasadę ograniczonego formalizmu. Organ nie może nakładać na stronę obowiązków w tej sferze, które nie wynikają wprost z przepisów prawa i jego działania nie powinny zmierzać do uchylania się od merytorycznego rozpoznania żądania strony. W sprawach, w których występuje nieporadny podatnik lub jego równie nieporadny rzekomy pełnomocnik, obowiązkiem organów jest dołożenie szczególnej staranności w trakcie postępowania prowadzonego w zgodzie z przepisami art. 120 - art. 125 w zw. z art. 169 § 1 i § 4 ordynacji podatkowej”.*

Mając na uwadze powyższe, Burmistrz pragnie wskazać, iż w postępowaniu o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych prowadzonym wobec wskazanych powyżej podatników konieczne było kierowanie się zasadami prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych mającą podstawę w art. 121 § 1 Ordynacji podatkowej i w sposób zgodny z zasadą szybkości i efektywności postępowania oraz koniecznością wnikliwego działania organów podatkowych.

Jednocześnie należy wskazać, iż RIO w ogóle pominęła fakt składania w ramach prowadzonego postępowania przez wskazanych powyżej podatników pism uzupełniających braki formalne wniosku. Przedmiotowe pisma wraz z materiałem dowodowym już zgromadzonym w sprawie, a w szczególności wnioskiem o udzielenie ulgi w sposób wyraźny i jednoznaczny wskazywały na wolę wnioskodawcy jaką było uzyskanie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych. Powyższe pisma w ocenie Burmistrza należy traktować jako kolejny wniosek podatnika o udzielenie przedmiotowej ulgi, potwierdzenie już złożonego w sprawie wniosku o określonej treści.

Tym samym, w zakresie, w jakim RIO stwierdziła nieprawidłowości w zakresie wydawania decyzji o przyznaniu ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w przypadkach, w których podatnicy uchybili siedmiodniowemu terminowi do uzupełnienia braków, doszło do naruszenia art. 169 § 1 i § 4 Ordynacji podatkowej w zw. z art. 121 § 1, 122 i 125 oraz w zw. z art. 168 § 1 Ordynacji podatkowej. Nadto wskazania wymaga, że zasady ogólne postępowania podatkowego oraz zasada zaufania do organów państwa stoją na przeszkodzie formalistycznej praktyki stosowania przepisów prawa administracyjnego.

W zakresie wskazanym w pkt 8 wystąpień pokontrolnych:

- **naruszenie art. 210 § 1 pkt 6 Ordynacji podatkowej poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, tj. przyjęcie, iż decyzje w sprawie udzielania przedsiębiorcom ulg w spłatach zobowiązań podatkowych, stanowiących pomoc de minimis zostały wydane bez uzasadnienia faktycznego i prawnego podczas gdy decyzje wydawane przez Burmistrza posiadały uzasadnienie faktyczne oraz prawne ze wskazaniem podstawy prawnej ich wydania.**

Na wstępie wskazania wymaga, że będące przedmiotem kontroli decyzje Burmistrza w sprawie udzielenia ulg w spłacie zobowiązań podatkowych zostały sporządzone zgodnie z wymogami art. 210 § 1 Ordynacji podatkowej i zawierają wszystkie wymagane przepisami prawa elementy.

Wobec powyższego Burmistrz nie podziela stanowiska RIO zaprezentowanego w Protokole na s. 46 jakoby uzasadnienia decyzji wydawanych w sprawie przedsiębiorców: Obory Sp. z o.o., SAGA Sp. z o.o. oraz Zakłady Mięsne Pierzchała posiadały jednakową treść, oraz naruszenia przez Burmistrza art. 210 § 1 pkt 6 Ordynacji podatkowej poprzez pominięcie uzasadnienia faktycznego i prawnego w wydanych decyzjach. W odniesieniu do rzekomej tożsamości uzasadnień decyzji wydanych w sprawach ww. przedsiębiorców Burmistrz wskazuje, że ustosunkował się do powyższych zarzutów w piśmie złożonym w toku kontroli z dnia 28 kwietnia 2015 r.

Jak wskazano w ww. piśmie:

„- Obory Sp. z o.o. - zainwestowała w ekran redukujący poziom hałasu, na który narzekali mieszkańcy sąsiadujących bloków;

- Zakłady Mięsne Pierzchała – udzielenie pomocy było uzasadnione utrzymaniem zatrudnienia;

- SAGA Sp. z o.o. – udzielenie pomocy było uzasadnione brakiem prowadzenia przez spółkę działalności gospodarczej;”

Niezrozumiałe są przyczyny dla których RIO nie uwzględniła w Protokole kontroli powyższego pisma ani wyjaśnień składanych w toku kontroli przez Burmistrza, z których jednoznacznie i wyraźnie wynika, że decyzje Burmistrza objęte kontrolą zawierały uzasadnienie zarówno faktyczne jak i prawne.

W odniesieniu do zarzutu braku uzasadnienia faktycznego w decyzjach udzielających ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w formie pomocy de minimis Burmistrz wskazuje, że decyzje o udzieleniu ulgi wydane na rzecz przedsiębiorców: Obory Sp. z o.o., Zakłady Mięsne Pierzchała, SAGA Sp. z o.o. zawierały uzasadnienie faktyczne, którym było przywołanie okoliczności uzasadniających wnioski o przyznanie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych przez podatników oraz stwierdzenie, iż w ocenie organu udzielającego ulgi motywy wskazane przez wnioskodawcę zasługiwały na uwzględnienie, zatem uznano ich prawidłowość.

Z powyższego jednoznacznie i wyraźnie wynika, że decyzje wydawane w sprawach ww. podatników zawierały uzasadnienie faktyczne zgodnie z wymogami art. 210 § 1 pkt 6 Ordynacji podatkowej oraz różniły się w istotny sposób z uwagi na odmienną okoliczności uzasadniających wnioski.

Jednocześnie Burmistrz pragnie wskazać, iż ww. decyzje zawierają uzasadnienie prawne, ze wskazaniem podstawy prawnej ich wydania tj. art. 67a § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej wraz z jego wykładnią oraz subsumcją.

Burmistrz pragnie wskazać, iż przepisy nie definiują pojęcia uzasadnienia prawnego i faktycznego, nie tworzą również wymagań co do jego objętości, a jedynie co do elementów, które powinno zawierać zgodnie z treścią art. 210 § 4 Ordynacji podatkowej. W ocenie Burmistrza wystarczające uzasadnienie faktyczne sprowadza się do powołania faktów, które zostały w decyzji stwierdzone (uznane za prawidłowe) na podstawie zgromadzonych dowodów, tj. dokumentów złożonych przez podatnika w toku postępowania, co oznacza, iż stanowiły one podstawę wydania decyzji. Z kolei, za uzasadnienie prawne należy uznać wskazanie przepisów mających zastosowanie w indywidualnej sprawie podatnika.

Mając na uwadze powyższe, w zakresie wskazanym w pkt 8 wystąpień pokontrolnych RIO naruszyła art. 210 § 1 pkt 6 Ordynacji podatkowej.

W zakresie wskazanym w pkt 9 wystąpień pokontrolnych naruszenie:

- **art. 210 § 1 pkt 5 Ordynacji podatkowej w zw. z art. 67 § 1 Ordynacji podatkowej poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, tj. przyjęcie, iż udzielono podatnikowi ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych, o którą nie wnioskował, podczas gdy Burmistrz był uprawniony do udzielenia podatnikowi ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych w oparciu o złożony przez niego wniosek.**

Burmistrz pragnie wskazać, iż w postępowaniu w sprawie przedsiębiorcy SAGA Sp. z o. o., zakończonym decyzją z dnia 24 stycznia 2011 r. znak Fb.3110/5/2011 spółka pismem z dnia 4 stycznia 2011 r. (data wpływu 10 stycznia 2011 r.) wniosła o umorzenie zaległości podatkowych w podatku od nieruchomości za 2010 r. Burmistrz decyzją wydaną w przedmiotowej sprawie zdecydował częściowo umorzyć zaległości podatkowe spółki za 2010 r., a częściowo odroczyć termin płatności podatku za rok 2010 (Protokół kontroli s. 42-43).

Burmistrz pragnie wskazać, iż wbrew twierdzeniom RIO decyzja wydana w stosunku do SAGA Sp. z o. o., odpowiadała żądaniu przedstawionemu we wniosku, choć nie uwzględniała go w całości. Możliwość wydania takiego rozstrzygnięcia wskazuje doktryna prawa podatkowego. Jak wskazano w komentarzu do przepisu art. 67a Ordynacji podatkowej, red. Dzwonkowski 2014 wyd. 5, Legalis,

„Rezultat, jaki ma być wynikiem negatywnego rozpatrzenia wniosku o umorzenie zaległości, to pozostawienie stanu istniejącego w obrocie prawnym (zaległości podatkowej). Jeżeli wniosek ma być rozpatrzony pozytywnie, to nastąpi:

1) obniżenie wysokości należności wynikającej z istniejącego lub poprawnie wpłaconego zobowiązania (umorzenie zaległości podatkowej w części);

2) uchylenie powinności zapłaty zobowiązania stanowiącego zaległość podatkową w całości (umorzenie zaległości podatkowej w całości).”

Z powyższego jednoznacznie i wyraźnie wynika, że Burmistrz chcąc przychylić się do wniosku spółki SAGA Sp. z o. o. mógł umorzyć jej zaległości podatkowe za 2010 r. w całości lub w części. Jak bowiem wynika z zaprezentowanego powyżej stanowiska doktryny, nawet częściowe umorzenie

zaległości podatkowych stanowi pozytywne rozpatrzenie wniosku podatnika o umorzenie tych zaległości.

Burmistrz pragnie wskazać, iż orzekając częściowo o umorzeniu zaległości podatkowych spółki SAGA Sp. z o. o, uznał, iż w odniesieniu do pozostałej części tych zaległości zachodzą przesłanki do odroczenia terminu ich płatności. Powyższe było uzasadnione z uwagi na fakt, iż SAGA Sp. z o.o. nie prowadziła działalności gospodarczej, a zatem odroczenie terminu płatności podatku w pozostałej części było uzasadnione. Z okoliczności faktycznych wynikało bowiem, iż spółka SAGA Sp. z o.o. aktualnie nie mogła uregulować zobowiązań w podatku od nieruchomości. istniały przesłanki za uznaniem, że jest w stanie uregulować je w perspektywie długoterminowej.

W ocenie Burmistrza katalog rodzaju ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, który zawiera art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej jest skonstruowany w sposób, umożliwiający dostosowanie rodzaju przyznanej ulgi do indywidualnej sytuacji podatnika. Stanowisko Burmistrza znajduje uzasadnienie w orzecznictwie sądów administracyjnych. I tak np. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 28 września 1999 r., I SA/Wr 131/97 uznał, że: *„Zadaniem organów podatkowych, działających w ramach uznania administracyjnego, jest wnikliwe ustalenie sytuacji gospodarczej podatnika, a także ocenienie, czy jest uzasadnione uszczuplenie należności budżetu w tym celu, by poprawić kondycję gospodarczą podatnika”*.

Niezależnie od powyższego wskazania wymaga, iż umorzenie zaległości jest najdalej idącym rodzajem ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych, natomiast odroczenie terminu płatności podatku – ma najwęższy charakter. Przeprowadzając zatem wnioskowanie *a maiori ad minus*, należy uznać, iż jeśli na podstawie złożonego wniosku Burmistrz miał prawo podjąć decyzję o umorzeniu zaległości podatkowych w całości, to tym bardziej Burmistrz był uprawniony odroczyć termin płatności podatku.

Wydanie rozstrzygnięcia ponad żądanie podatnika zgłoszone we wniosku o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych miałoby miejsce, w ocenie Burmistrza, gdyby podatnik, wnioskując np. o odroczenie terminu płatności podatku uzyskał decyzję o umorzeniu zaległości podatkowej. Taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, nieuzasadnione jest twierdzenie, iż Burmistrz nie był uprawniony udzielić podatnikowi ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych w postaci odroczenia terminu płatności podatku w sytuacji, gdy podatnik wystąpił o umorzenie zaległości podatkowych, podczas gdy z okoliczności faktycznych wynikało, że udzielenie tego rodzaju ulgi było uzasadnione sytuacją finansową podatnika, a udzielona ulga miała węższy zakres niż ulga zawnioskowana przez podatnika

Tym samym należy uznać, iż wystąpienia pokontrolne RIO w zakresie opisanym w pkt 9 naruszają wskazane powyżej przepisy prawa.

W zakresie wskazanym w pkt 16 wystąpień pokontrolnych:

W pkt 16 wystąpienia pokontrolnego wskazano, że stwierdzono nieprawidłowość polegającą na tym, że ze środków finansowych budżetu Gminy Koziernice przeznaczonych na promocję sfinansowano publikację książki autorstwa Tomasza Śmietanki (Burmistrza Koziernic) w nakładzie 1.000,00 sztuk za kwotę 18.900,00 zł pomimo braku umowy zlecającej to zadanie. W opisie nieprawidłowości wskazano stronę 67 protokołu kontroli.

Na wstępie należy zaznaczyć, że na stronie 67 protokołu kontroli opisano stan faktyczny dotyczący zlecenia wydruku publikacji natomiast nie zawarto żadnego stwierdzenia jakoby wydatku dokonano pomimo braku umowy zlecającej zadanie.

Tak jak opisano w protokole kontroli ze środków ujętych w dziale 750, rozdziale 75075, paragraf 4210 planu finansowego Urzędu, w dniu 21 sierpnia 2014 r. dokonano wydatku na kwotę 18.900 zł tytułem realizacji zamówienia – druku poligraficznego książki na podstawie faktury nr 14/08/2014 z dnia 13.08.2014 r.

Zlecenia usługi wydania publikacji dokonano z zachowaniem obowiązujących w Urzędzie Miejskim w Kozienicach procedur o dokonywaniu wydatków i udzielania zamówień publicznych nieprzekraczających wyrażonej w złotych kwoty 30.000 euro. W ramach obowiązujących w Urzędzie procedur przeprowadzono postępowanie w trybie zapytania ofertowego z dnia 4 czerwca 2014 r., a po jego rozstrzygnięciu w dniu 12 czerwca 2014 r. zawarto umowę na podstawie której wykonawca wykonał zlecenie i po jego odebraniu, sporządzeniu protokołu odbioru zatwierdzono do wypłaty fakturę nr 14/08/2014 z dnia 13.08.2014 r. na kwotę 18.900 zł i w dniu 21 sierpnia 2014 r. dokonano wydatku.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że wydatków o których mowa w pkt 16 wystąpienia pokontrolnego dokonano na podstawie zawartej umowy cywilnoprawnej z dnia 12 czerwca 2014 r. Jak wskazano w wyjaśnieniu z dnia 29 kwietnia 2015 r. Tomasz Śmietanka – autor publikacji – przygotował materiał do druku nieodpłatnie, na podstawie umowy o przeniesieniu praw autorskich z dnia 10 kwietnia 2014 r.

W przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 ze zm.) zgodnie z którym jednostki sektora finansów publicznych dokonują wydatków zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych rodzajów wydatków. Wydatek ten miał uzasadnienie gdyż dotyczył realizacji zadań własnych gminy o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.) – promocja jednostki samorządu terytorialnego. W obowiązujących powszechnie przepisach prawa nie ma dodatkowych regulacji dotyczących zasad dokonywania wydatków na promocję jednostek samorządu terytorialnego. Nie można podzielić argumentacji zawartej we wniosku pokontrolnym nr 16 (zdanie drugie), że z budżetu wypłacono świadczenia bez stosowania odrębnych ustaw gdyż w przedmiotowej sprawie takowe nie obowiązują, co zresztą wynika z wystąpienia w którym nie zostały one wskazane, a sam wydatek został dokonany na podstawie zawartej umowy cywilnoprawnej.

Z uwagi na niewłaściwe zastosowanie art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych wnoszę o uwzględnienie powyższych zastrzeżeń do wniosku pokontrolnego nr 16 zawartego w wystąpieniu pokontrolnym z dnia 22 czerwca 2015 r.

Ponadto dodaję, że treść wskazanej w pkt 16 wystąpienia pokontrolnego nieprawidłowości w zakresie braku umowy zlecającej zadanie za kwotę 18.900 zł, jest sprzeczna ze stanem faktycznym co opisano powyżej i nie wynika z protokołu kontroli (w protokole opisano, że wydatku dokonano na podstawie umowy i protokołu odbioru z dnia 25 lipca 2014 r.), dlatego też kontrolowany nie miał uprzednio podstaw kwestionowania opisanego w protokole stanu faktycznego, a złożenie niniejszych zastrzeżeń uznaje za zasadne.

W zakresie wskazanym w pkt. 21 wystąpień pokontrolnych naruszenie:

- **art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21.08.1997r. o gospodarce nieruchomościami (tj. z 2014r., poz. 518 z póź. zm.) poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, tj. nie zamieszczenie informacji o wykazach nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży na stronie internetowej Urzędu Gminy.**

W Protokole RIO (str. 93, 94, 95, 96) wskazała nie zamieszczanie powyższych informacji. Informacje o wykazach nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży zamieszczane były na stronie internetowej Urzędu Gminy - www.bip.kozienice.pl w zakładce aktualności /ogłoszenia.

Zgodnie z art. 7 ust.1 pkt.1 ustawy z dnia 6.09.2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U z 2014r. poz. 782 z póź. zm.) udostępnianie informacji publicznej następuje w drodze ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej.

W zakresie wskazanym w pkt. 22 wystąpień pokontrolnych naruszenie:

- **art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 21.08.1997r. o gospodarce nieruchomościami (tj. z 2014r., poz. 518 z póź. zm.) poprzez brak pisemnych zawiadomień osób wyznaczonych na nabywców nieruchomości o terminie i miejscu zawarcia aktu notarialnego.**

W Protokole RIO (str. 94, 95) wskazała brak pisemnych zawiadomień osób wyznaczonych na nabywców nieruchomości o terminie i miejscu zawarcia aktu notarialnego. Wypełniając art. 41 ustawy o gospodarce nieruchomościami o terminie i miejscu zawarcia aktu notarialnego stosowana jest zasada zawiadomień pisemnych. W dwóch przypadkach z 2014r. przyjęto uzgodnienia ustne co do terminu i miejsca zawarcia aktu notarialnego, traktując to jako skuteczne zawiadomienie o terminie aktu notarialnego. Fakt ten został odnotowany w spisanej notatce służbowej, dołączonej do akt przetargu. W obu przypadkach nabywcy wskazali kancelarie i termin, w którym mogą podpisać umowy w związku z czasową nieobecnością w kraju ze względu na wykonywaną pracę. Cena sprzedaży została przez nabywców wniesiona na rachunek urzędu w dniu telefonicznego uzgadniania terminu z nabywcami. Umowa została podpisana w ustalonym przez strony terminie, był to 19 dzień od przetargu, a zatem zachowane zostały terminy wynikające z ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Informacja że organizator może odstąpić od zawarcia umowy a wpłacone wadium nie podlega zwrotowi w przypadku nie przystąpienia do zawarcia umowy sprzedaży w miejscu i wskazanym terminie była zamieszczona w treści regulaminu przetargu oraz w protokóle z przetargu, którego 1 egz. otrzymał nabywca.

Ustawodawca jednoznacznie nie określił formy powiadomienia nabywcy. Reasumując uznaję, że zasada powiadomienia została skutecznie wykonana.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Burmistrza zachodzą przesłanki, aby zastrzeżenia w powyższym zakresie w całości uwzględnić, zgodnie z treścią art. 25b ust. 2 ustawy o r.i.o.

Z poważaniem

Burmistrz Gminy Kozienice
dr inż. Tomasz Śmietanka